

Dla doświadczonych, wpływowych, oszczędnych, zaspokojonych, zadowolonych, nieugiętych, nieubłaganych, zakłopotanych, mądrych, realistów, racjonalnych, bezbłędnych... Dla dorosłych, którzy mówią co innego, niż myślą, a robią jeszcze inaczej. Dla dorosłych, którzy żyją tak, niby piszą brudnopis, zaś pełnowartościowe życie będą mieli dopiero „jutro”. Dla dorosłych, którzy już oduczyli się być szczęśliwi, oduczyli się widzieć prawdziwy stan rzeczy i zamienili prawdziwe wartości pustymi cyframi na papierze. „Dorośli są zakochani w cyfrach. Jeżeli opowiadacie im o nowym przyjacielu, nigdy nie spytają o rzeczy najważniejsze. Nigdy nie usłyszycie: «Jaki jest dźwięk jego głosu? W co lubi się bawić? Czy zbiera motyle?» Oni pytają was: «Ile ma lat? Ilu ma braci? Ile waży? Ile zarabia jego ojciec?» Wówczas dopiero sądzą, że coś wiedzą o waszym przyjacielu. Jeżeli mówicie dorosłym: «Widziałem piękny dom z czerwonej cegły, z geranium w oknach i gołębiami na dachu» - nie potrafią sobie wyobrazić tego domu. Trzeba im powiedzieć: «Widziałem dom za sto tysięcy złotych». Wtedy krzykną: «Jaki to piękny dom!» ... „Naprawdę, dziwni są ludzie ci dorośli!”

†

Antoine de Saint-Exupéry „Mały Książę”

Być samym sobą to przywilej dzieciństwa. Dzieci nie próbują udawać kogoś, są takie, jakie są naprawdę. Nie robią z siebie poważnych i mądrych. Rzeczywiście, kiedy im jest wesoło, to szczerze się śmieją, jeżeli boli lub ktoś je skrzywdził – płaczą, jeżeli są głodne, od razu o tym powiedzą. One nie będą ukrywać swych uczuć. Nie są subordynowane, nie chylą czoła przed rangą. Ponieważ ich to nie obchodzi. Czyżby nie na tym polega swoboda? Dzieci są najbardziej szczerym, sumiennym, bezpośrednim ludem. Nie znają kompleksów, strachu czy niepewności. Ich odbiór świata jest swobodny, autonomiczny i czysty, jak one same.

□□□ *Dzieci muszą być bardzo pobłażliwe w stosunku do dorosłych. Dorośli nigdy niczego nie są w stanie zrozumieć sami, a dla dzieci jest zbyt nudne bez końca im wszystko tłumaczyć. Dlatego dzieci częściej milczą, ale gdy mówią, przez ich usta przemawia prawda... Przysłuchamy się?*

- □ „Chcę żyć na Ziemi, którą stworzył Ty, a nie ludzie”. Wiktor, klasa 3
- □ „Rozwód jest pogrzebem rodziny”. Olga, 4 klasa
- □ „Jeżeli ktoś cię kocha, wtedy w sposób szczególny wymawia twoje imię. Twojemu imieniu w
- □ „Nie chcę do świata dorosłych – tam wszystko jest nieprawdą”. Andrzej, 4 klasa
- □ „Radość to kiedy wachasz bez”. Alina, 3 lata
- □ „Jeżeli nie kochasz, w żadnym razie nie powinienes mówić „kocham Cię”. Lecz gdy kocha
- □ „Jeżeli chcesz nauczyć się kochać jeszcze lepiej, trzeba zacząć od takiego kolegi, którego

- „Boże, a mogę czasem Tobie się przyśnić?” Maria, 4 lata
- □ „Niektórzy ludzie mają na sercy okiennice”. Olga, 3 klasa
- □ „Boże, kwiatki wyszły Ci lepiej, niż człowiek”. Gała, 4 klasa
- □ „Boże, napisz mi, jak się czujesz. Jestem wstydliwy. Nikomu go nie pokazywałem, ale Tobie, Boże, p

□□ Dorośli płaczą oczami.

□□ Mali płaczą sercem,

□□ Mali płaczą życiem.

□□ Lecz gdy dorosły płacze, jak mały,

□□ Znaczy, że naprawdę płacze”. Marik, 4 klasa Марк, 4 клас